

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010181
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010181.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. novembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

L. Q.,

nar. XX.X.XXXX v Q., trvale bytom U., G. S. XXXX/XX, prechodne bytom F. E. č. XXX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/66/2020 zo dňa 19. októbra 2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného zamietá, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný L. Q. uznaný vinným z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na §§ 139 ods. 1 písm. c), 127 ods. 5 Tr. zák., pretože dňa 15.07.2020 v čase o 23.14 h sa počas vzájomného telefonického rozhovoru z utajeného čísla vyhrážal poškodenej, svojej bývalej družke U. T., s ktorou v minulosti žil v spoločnej domácnosti, a ktorá sa v tom čase nachádzala na adrese U. - F. Q., W. č. XXX/XX, že príde k nej domov na adresu kde býva a že zabije ju ako aj jej priateľa F. Q., pričom si to odsedí, a tiež jej aj opakovane vulgárne nadával, následne jej dňa 15.07.2020 v čase o 23.27 h volal z telefónneho čísla XXXX XXX XXX, pričom jej aj počas tohto hovoru vulgárne nadával a taktiež sa poškodenej U. T. vyhrážal zabitím, ako i tým, že jej ako aj F. Q. odrhne hlavu, že on už sedel za ňu a odsedí si to znova, po čom spolu z toho istého telefónneho čísla komunikovali aj dňa 16.07.2020 v čase o 00.38 h, pričom počas tejto komunikácie sa obžalovaný vyhrážal poškodenej U. T. tým, že ak ich chytil, tak v jeho rukách obaja zomrú, čím u poškodenej U. T. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie, pričom poškodená v obave z naplnenia vyhrážok obžalovaným opustila svoje bydlisko.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím §§ 36 písm. l), n), 37 písm. m), 38 ods. 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. bolo obžalovanému uložené aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku. Následne odvolanie písomne odôvodnil jednak sám

obžalovaný, ako aj jeho obhajca. Obžalovaný v zhode so svojím obhajcom považovali uložený trest odňatia slobody za neprimerane vysoký. Trestná činnosť bola spáchaná pod vplyvom emociálneho tlaku, keď sa obžalovaný bezprostredne po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dozvedel, že jeho priateľka býva v spoločnej domácnosti s jeho bratrancom. Obžalovaný uznal, že mal veci riešiť inak. Obhajca poukázal aj na to, že obžalovaný vyhlásením o vine umožnil súdu rozhodnúť o vine bez vykonania kontradiktórneho súdneho procesu. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa s tým, aby postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám odvolací súd uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody s probačným dohľadom pri súčasnom uložení primeraných povinností a obmedzení a ich kontrole výkonu technickými prostriedkami podľa zák. č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní navrhla prokurátorka krajskej prokuratúry odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani senát odvolacieho súdu sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o tom, že je vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktoré súd postupom podľa § 257 Tr. por. prijal.

K napadnutému výroku o treste uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Za trestný čin podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov do 26 mesiacov (zníženie hornej hranice podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. o 1/3). Už na základe takejto trestnej sadzby trestu odňatia slobody je zrejmé, že uložený trest odňatia slobody vo výmere len o 2 mesiace vyšší ako je dolná hranica, nemožno považovať za neprimerane prísny tak, ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Neprimeraná prísnosť uloženého trestu odňatia slobody pritom nevyplýva ani z toho, že obžalovanému bol trest odňatia slobody uložený ako trest nepodmienečný. Obžalovaný spáchal prakticky rovnakú trestnú činnosť v deň prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý obžalovaný vo výmere 6 mesiacov vykonal práve dňa 15.7.2020 (pozri skutkovú vetu výroku tohto rozsudku). Obžalovaný takýmto svojím konaním prakticky preukázal, že doterajší výkon trestu odňatia slobody vo výmere pol roka u neho nemal žiadny prevýchovný účinok. Z tohto pohľadu sa trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici trestnej sadzby javí skôr ako trest mierny a v žiadnom prípade nie ako neprimerane prísny.

Okolnostiam uvádzaným v odvolaní, keď inak je možno „ľudský“ aj „chápať“ sklamanie obžalovaného z jeho priateľky, ako motiváciu jeho protiprávneho konania, dal potom súd prvého stupňa práve výraz pri určovaní vyššie uvedenej „nízkej“ výmery trestu odňatia slobody. Rovnako sa tu pritom zohľadnilo aj to, že obžalovaný svojím vyhlásením umožnil urobiť odklon pri vykonávaní kontradiktórneho hlavného pojednávania. Uloženie trestu odňatia slobody v nižšej výmere, resp. pod dolnú hranicu trestnej sadzby by však v tomto prípade nebolo v súlade ani s účelom trestu ani so zásadami pre ukládanie trestov. Najmä sťažaná možnosť nápravy obžalovaného tu výrazne svedčila v neprospech obžalovaného.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.